

στο μικροσκόπιο...

Σύνοδος μέσα στη θύελλα

Της **ΒΑΛΙΑΣ ΚΑΪΜΑΚΗ**

Όταν την ερχόμενη Πέμπτη οι διαδηλωτές της γενικής απεργίας στη Γαλλία θα κάνουν την κλασική διαδρομή Ρεπουμπλικ, Βασίλη, Μπερσί φωνάζοντας συνθήματα κατά των κυβερνητικών μεταρρυθμίσεων και φορώντας μπλουζάκια με το σύνθημα «Δίνε του παλιό...», ο Σαρκοζί δεν θα τους ακούει... Θα βρίσκεται στις Βρυξέλλες, σε μία ευρωπαϊκή Σύνοδο Κορυφής που πιθανόν να μην έχει πολλά ν' απαντήσει στον κόσμο που διαδηλώνει εξαιτίας της κρίσης.

Ξανά στο NATO

Ο ίδιος, όμως, θα λάμπει. Γιατί, όπως ανακοίνωσε την περασμένη Τετάρτη το βράδυ, μπορεί πια να καθίσει στο ίδιο τραπέζι με τον αμερικανό ομόλογό του και να συζητήσουν ως δύο ισότιμοι. Γιατί η Γαλλία μπαίνει ξανά στο στρατιωτικό σκέλος του NATO, σκέλος που είχε εγκαταλείψει το 1966, επί Ντε Γκολ. Λείπει η επικύρωση από τη Βουλή τις επόμενες μέρες, αλλά ο Σαρκοζί έχει πετύχει τη συναίνεση του κόμματός του.

Παράλληλα με όλα αυτά η ομπραμανία εξαπλώνεται ολοένα και περισσότερο στην Ευρώπη χάρη και στην επερχόμενη πρώτη επίσκεψη του αμερικανού προέδρου -πρώτα στους G20 στη Βρετανία, κατόπιν στη Σύνοδο του

NATO στη Γαλλία και τη Γερμανία και τέλος στη Σύνοδο Ε.Ε.-ΗΠΑ στην Τσεχία. Την ίδια στιγμή η Γηραιά Ηπειρος καρδιοχτυπά από τη μία για τον Αμερικανό αλά Μπτο Μπριμέλ πρόεδρο και από την άλλη για την τύχη της.

Η κοινωνική αναταραχή στην Ευρώπη, και ιδιαίτερα στη Γαλλία, συνεχίζεται. Πριν από λίγες μέρες το BusinessEurope, ο ευρωπαϊκός σύνδεσμος βιομηχάνων, ανέφερε ότι το τρέχον έτος περίπου 4,5 εκατ. Ευρωπαίοι θα χάσουν τη δουλειά τους εξαιτίας της κρίσης, προβλέψεις χειρότερες ακόμα και από αυτές της Κομισιόν (3,5 εκατ. θέσεις εργασίας).

Οι μεγαλεπήβολες «μεταρρυθμίσεις» του γάλλου προέδρου βρίσκουν απέναντί τους τοίχο. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση μεταφέρθηκε στις καλένδες εξαιτίας των διαδηλώσεων

στην Ελλάδα. Τα νομοσχέδια για τα νοσοκομεία και την περιφερειακή οργάνωση, τα εγκατέλειψαν επίσης. Η σχετική επιτυχία των συνδικάτων, κατά τη σύνοδο των κοινωνικών φορέων στις 18 Φεβρουαρίου, τους άνοιξε την όρεξη για περισσότερες διεκδικήσεις.

Ο κόσμος σήμερα ζητά τη μεταρρύθμιση των παλιότερων μεταρρυθμίσεων, όπως εκείνης του «φορολογικού πακέτου» του 2007, που ήταν σαφώς υπέρ των υψηλότερων εισοδημάτων. Και εκφράζει ξεκάθαρα το θυμό του ενάντια σε όσους επωφελήθηκαν κατά την περίοδο των παχιών αγελάδων. Ένα θυμό που ενισχύθηκε από τους κοινωνικούς αγώνες στη Γουαδελούπη και τη Μαρτινίκα, περιοχές που ανήκουν στη Γαλλία, όσο το Παρίσι και η Λιόν.

Τα αφεντικά, οι τράπεζες, η δεξιά είναι υπόλογοι για την κρίση, η οποία προκλήθηκε από την ακόρεστη όρεξη των νεοφιλελεύθερων δογμάτων που πρεσβεύουν. Δεν πρόκειται για εκτιμήσεις αλλά για διαπιστώσεις που κάθε προκηρυξη-κάλεσμα για τη γενική απεργία της Πέμπτης αναφέρει.

Και φυσικά δεν είναι μόνο οι Γάλλοι. Χιλιάδες αγρότες από την Τσεχία, τη Σλοβακία, την Πολωνία, την Ουγγαρία, τη Λιθουανία, μαζί με αυστριακούς και γερμανούς αγρότες, διαδήλωσαν την περασμένη εβδομάδα στην Πράγα, ζητώντας από την τσεχική προεδρία να λάβουν και αυτοί τις ίδιες

επιδοτήσεις με τους υπόλοιπους ευρωπαίους εταίρους τους.

Ένα νέο μέλος

Την Πέμπτη πάντως οι «26» θα καλωσορίσουν ένα νέο μέλος, τον πρωθυπουργό της Λετονίας Βάλντις Ντομπρόβκι, 37 ετών, του οποίου η κεντροδεξιά κυβέρνηση υπόσχεται να βγάλει τη χώρα από το οικονομικό της αδιέξοδο. Πέρα από τις χαιρετούρες και τις φωτογραφίες, δεν είναι ακόμα σίγουρο τι θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα η Σύνοδος, που εκτός από την οικονομία θα ασχοληθεί και με τις κλιματικές αλλαγές.

Ωστόσο, ακόμη και σε θεσμικά θέματα δεν έχει να πει πολλά. Οι κάλπες για το Ευρωκοινοβούλιο ανοίγουν σε λιγότερο από τρεις μήνες και το νέο σώμα θα πρέπει να εγκρίνει τη νέα Κομισιόν. Ωστόσο, οι 27 ηγέτες δεν έχουν ακόμα αποφασίσει τι ακριβώς θα γίνει.

Ο Νικολά Σαρκοζί υποστηρίζει ότι πρέπει να οριστούν οι νέοι επίτροποι μετά το καινούριο δημοψήφισμα της Ιρλανδίας, άλλοι υποστηρίζουν ότι αυτό πρέπει να γίνει αμέσως μετά τις ευρωεκλογές, άλλοι πάλι επιθυμούν την επιμήκυνση της θητείας της νυν Κομισιόν.

Ούτε καν εάν ο Αλμούνια θα μείνει στη θέση του ή θα την πάρει κάποιος άλλος δεν είναι σε θέση να αποφασίσουν οι ευρωπαίοι ηγέτες.

Φασίστες σε αδιέξοδο

Της **ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΠΑΝΤΖΟΥ**

Η νέα ρατσιστική επίθεση κατά Ινδών στην πόλη Μούγκελν, όπου το 2007 νεοναζί είχαν και πάλι κακοποιήσει ομάδα Ινδών ξεσηκώνοντας κύμα κατακραυγής, δεν συνοδεύτηκε από τη συνήθη συζήτηση περί απαγόρευσης του γερμανικού ακροδεξιού NPD (Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος). Στη σημερινή συγκυρία, αυτό που δεν τολμά να κάνει η κυβέρνηση ίσως το πετύχει το ίδιο το κόμμα των νεοναζί, που παραπαίει από εσωκομματικές έριδες, οικονομικά σκάνδαλα, δείγματα κατά το «Σπίγκελ», ότι διανύει φάση αυτοκαταστροφής.

Η γερμανική Βουλή πάντως, αποφάσισε να μην καταβάλει τις 300.000 ευρώ της χρηματοδότησης που το Δημόσιο χορηγεί στο NPD ως κοινοβουλευτικό κόμμα (μο-

λονότι βρίσκεται υπό επιτήρηση από την Υπηρεσία Προστασίας του Συντάγματος, η οποία το χαρακτηρίζει ρατσιστικό και αντισημιτικό κόμμα που αντιστρατεύεται την κοινοβουλευτική δημοκρατία). Η απόφαση ελήφθη μετά τη διαπίστωση οικονομικών ατασθαλιών το 2007, για τις οποίες του επιβλήθηκε πρόστιμο 1,9 εκατ. ευρώ.

Ο ηγέτης του κόμματος, Ούντο Βόιτ, ομολόγησε ότι αντιμετωπίζουν πλέον πρόβλημα επιβίωσης λόγω των οικονομικών δυσχερειών και μίλησε για «υπαρξιακή κρίση», η οποία επιτείνεται από τον εσωκομματικό πόλεμο λάσπης που άνοιξε με την απόφαση στελεχών του κόμματος να διεκδικήσουν την αντικατάσταση του Βόιτ στο συνέδριο που θα διεξαχθεί στα τέλη του Μαρτίου.

Η εσωκομματική αντιπολίτευση θεωρεί τον Βόιτ υπεύθυνο για την κατάχρηση

740.000 ευρώ που οδήγησαν τον ταμιά του NPD, Ερικ Κέμα, στη φυλακή για τρία χρόνια. Αλλά και για τον εξαναγκασμό σε παραίτηση στελεχών τους στο Βερολίνο, που αποκάλυψε πως η ηγεσία του κόμματος την εκβίαζε απειλώντας να δημοσιοποιήσει πορνοφωτογραφίες της που βρήκαν στο Διαδίκτυο αν δεν υπέβαλλε την παραίτησή της.

Στην εικόνα διάλυσης ήρθε να προστεθεί και η αποχώρηση από την κούρσα της διαδοχής του Αντρέα Μολάου, εκπροσώπου τύπου του NPD στο Μεκλεμβούργο-Πομερανία, όταν ο αντιπρόεδρος του κόμματος και εκ των πλέον ακραίων, Γιούργκεν Ράιγκερ, τον κατηγορήσει ότι είναι «κατά το 1/8 εβραίος» και «θέλει να βάλει μαύρους στο κόμμα». Ο Μολάου άφησε ανοιχτό να αποχωρήσει και από το κόμμα.

Η εικόνα είναι δυσοίωνη σε μια χρονιά κατά την οποία, ε-

κτός από τις προεδρικές εκλογές του Μαΐου και τις βουλευτικές του Σεπτεμβρίου (όπου δεν αναμένεται οι ακροδεξιοί να κατακτήσουν το 5% που είναι απαραίτητο για την εκπροσώπησή τους στην Μπούντεσταγκ), θα διεξαχθούν επίσης τοπικές εκλογές σε τέσσερα κρατίδια.

Αναλυτές, ωστόσο, επισημαίνουν ότι το NPD, που ήδη έχει εκπροσώπους σε δύο τοπικές βουλές και διαθέτει 220 μέλη κοινοτικών συμβουλίων, κάθε άλλο παρά ακίνδυνο και κοινωνικά αποδυναμωμένο είναι. Οι δημοσιογράφοι Ολαφ Σαντερμέγερ και Κριστόφ Ρουφ, που ερεύνησαν επί δύο χρόνια εκ των έσω το ακροδεξιό κόμμα, στο βιβλίο τους «Στο NPD» που μόλις κυκλοφόρησε, υποστηρίζουν ότι επωφελούμενο από την οικονομική κρίση έχει διεισδύσει σε μαχητικές ομάδες ανέργων κερδίζοντας τη στήριξή τους.

Αποκαλύπτουν επίσης μαρτυρίες πρώην μελών του ακροδεξιού κόμματος που μιλούν για τα όπλα που κατέχει και την ακραία βία που εφαρμόζει, καταλήγοντας ότι μολονότι διέρχεται κρίση, η νεοναζιστική σκηνή στη Γερμανία δεν συρρικνώνεται. Το επιβεβαιώνουν δραματικά και οι στατιστικές: το 2008 σημειώθηκαν σχεδόν 14.000 ακροδεξιά εγκλήματα στη χώρα, με συνηθέστερο την επίδειξη απαγορευμένων συμβόλων όπως η σβάστικα, ενώ οι βίαιες επιθέσεις τους από 642 το 2007 έφτασαν τις 735 μέσα στο 2008.